

30m

35m

- ◇ clau
- * espit
- + burí

CAP DE GUERRER
L'Ocell Garratibat (V+ /65m)
Primera Normal:
J.Armengol i S.Parcerises (desembre de 1986)
Material:
4 cintes exprés, opcionalment Camalot #1

Un dels encants de la regió d'Agulles és el fet de poder escalar diferents monòlits en una sola jornada. Si ens ho estudiem una miqueta podem anar saltant d'agulla en agulla pràcticament sense caminar. El Cap de Guerrer pot ser un bon punt de partida per una d'aquestes jornades agulleres. Situat molt aprop del Refugi, és una roca de modestes dimensions, però cosida de vies. L'Ocell Garratibat és una escalada prou interessant per guanyar el monòlit. Equipada amb alegria, serpenteja buscant la lògica fins deixar-nos davant un bonic, però massa curt, mur vertical, que esdevé la part més bonica de l'escalada.

- Via: L'Ocell Garratibat
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: V+ (MD-)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 65 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb espits, burins i claus
- Material: 4 cintes exprés i opcionalment un Camalot #1
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Hem d'anar fins al refugi Vicenç Barbé i des d'allí prendre el corriol que puja cap a les Bessones. Al cap de pocs metres, quan siguem a l'alçada de l'agulla, trobarem un corriol que surt a mà dreta i que ens mena a la base d'aquesta i al peu de via.

L1(V-)

La via s'inicia a una evident llengua de roca que queda ben bé al sud del monòlit. Com a referència podem prendre dues concavitats evidents que queden una quinzena de metres per sobre del terra. Avancem per terreny rampós fins que trobem un doble burí. Des d'aquest, ja per terreny una mica més vertical hem d'anar en tendència cap a la dreta, cercant el pas més lògic, fins situar-nos sobre una mini-lleixa, on podrem encintar un altre burí. En d'aquest punt a la dreta es veu un parabolts lluent, nosaltres hem d'anar en diagonal cap a l'esquerra (no es veu cap assegurança) escalant sobre preses més o menys petites fins que arribem a una nova lleixa, on hi ha el següent burí. Des d'aquí hem d'anar a buscar una fissura evident que ens deixa a una còmoda lleixa on es fa la reunió. 35 metres, un doble burí, dos burins i un clau.

L2(V+)

Devant nostre tenim un esplèndid mur que hem d'atacar sense miraments. Les preses són molt bones i els metres verticals estan molt ben protegits amb dos espits i un burí.

Un cop superat aquest tram la paret s'ajeu i l'escalada esdevé un quart molt agradable fins a la reunió Pel camí trobarem un bong, que podem reforçar si volem amb un friend, aprofitant un fantàstic forat. 30 metres, dos espits, un burí i un clau.

Descens:

Ràpel de 30 metres pel vessant nord.

El que més m'ha agradat:

- Fantàstic muret al segon llarg, llàstima que no sigui més llarg.
- Assegurances allà on calen.
- Línia absolutament lògica.

El que no m'ha agradat tant:

- Al primer llarg, per la dreta puja una via de parabolts que se li tira una mica a sobre. És fàcil confondre's i anar cap els parabolts, com els mariners amb els cants de les sirenes.